

ZAND EROVER?

HET VERHAAL IS OVERBEKEND en daarom is de eerste gedachte dat er niet veel nieuws over valt te schrijven. Maar misschien is met wat meer context toch hier en daar een nieuw gezichtspunt te ontdekken. Eerst de context. In hoofdstuk 7 lezen we over het loofhuttenfeest. *Zeven dagen lang moet u de HEERE vuuroffers aanbieden. Op de achtste dag moet u een heilige samenkomst houden en de HEERE een vuuroffer aanbieden. Het is een bijzondere samenkomst. U mag geen enkel dienstwerk doen* (Lev. 23: 36). Jezus doet Zijn beroemde uitspraak: *En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken.* Hij laat de mensen in grote verwarring achter: *Wie is toch die man?* De dag daarop geeft Jezus les in de tempel. Schriftgeleerden en farizeeërs spannen een valstrik. Ze komen aanzetten met een vrouw die op heterdaad betrapt is op overspel. Of Jezus nu maar even recht wil spreken. De valstrik is heel subtiel, zegt Hij 'stenigen' dan klagen ze Hem aan bij de Romeinse autoriteiten. Die mogen immers alleen een doodvonnis uitspreken. Zegt Hij 'vrijlaten' dan gaat Hij tegen de wetten van Mozes in. Jezus kan het dus gewoon nooit goed doen. Tenslotte, rechtspreken op een dag die als sabbat telt, is dat niet werken?

En Jezus' reactie is vreemd, Hij bukt Zich en schrijft met Zijn vinger in het zand. Geen schriftgeleerde kon zeggen dat Jezus werkte. Schrijven met een pen op papier op sabbat, dat kon niet en was een reden tot een aanklacht. We weten niet wat Hij schreef, maar dat Hij schreef is veelzeggend. De aanklagers doen een beroep op de wet, maar Wie schreef diezelfde Wet? Ex. 24: 12 *De HEERE zei tegen Mozes: Klim naar boven, naar Mij toe, de berg op, en blijf daar. Dan zal Ik u de stenen tafelen geven, de wet en de geboden, die Ik opgeschreven heb om hun te onderwijzen.* Jezus verwijst indirect naar het schrijven van de Wet door God.

Dan staat de Rechter op. Dit is het moment dat het vonnis uitgesproken gaat worden. Iedereen is vol spanning. *Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen.* Tijdens de rechtsgang was het gebruikelijk dat de twee getuigen als eersten een zware steen op een ter dood veroordeelde lieten vallen. Je gaf dus niet lichtvaardig een belastende verklaring af. Wat gebeurt hier? Alle omstanders en aanklagers verdwijnen van het toneel. Te beginnen bij de 'oudsten', hier te lezen als de belangrijkste.

Ze schamen zich en daarom sluipen ze weg, was mijn gedachte vroeger. Maar ik denk dat de oorzaak dieper ligt. Ze weten drommels goed dat ze fout zitten. Lees de tekst van de wet waarop zij zich beroepen maar eens goed: *Een man die met de vrouw van iemand anders overspel pleegt, die met de vrouw van zijn naaste overspel pleegt, moet zeker gedood worden, de overspeler en de overspeelster* (Lev. 20: 10). Op heterdaad betrapt! Waar is dan de overspeler? De wet waarop zij zich beroepen houden ze zelf niet. Ze gaan weg, kwaad omdat ze ontmaskerd zijn en hun plan

gefaald heeft. Bovendien verbond Jezus zich aan God. Een vingerwijzing die ze begrepen, maar geen rechtskracht had. Ze keren zich van Jezus af in plaats van te blijven en vergiffenis te vragen. En weer schrijft Jezus in het zand. De vorige dag hadden ze de Bron van het levende water niet aanvaard. Door weg te gaan bevestigen ze hun verwerping. Jeremia 17: 13 *HEERE, Hoop van Israël, allen die U verlaten, zullen beschaamd worden. Wie zich van mij afkeren, zullen in de aarde worden geschreven, want zij hebben de bron van het levende water, de HEERE, verlaten.* Maar zand is vluchtig, met één veeg wis je alles uit. Bij Daniël schreef een Hand onbereikbaar hoog op de muur. Het oordeel stond vast.

Wie achterblijft is de overspelige vrouw. Toont ze berouw? Jezus veroordeelt haar in elk geval niet. Voor haar kan het volgende vers van Jeremia gelden: *Genees mij, HEERE, en ik zal genezen worden, verlos mij, en ik zal verlost worden, want U bent mijn lofzang.* ■